

УДК 378.147:004.8:61

DOI <https://doi.org/10.32782/eddiscourses/2026-2-4>

ЗАСТОСУВАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В МЕДИЧНІЙ ОСВІТІ: ЕТИКА ТА АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ

Гололобова Катерина Олександрівна,

кандидат філософських наук, доцент,

Національний медичний університет імені О.О. Богомольця

ORCID: 0000-0003-3343-5978

Золотов Дмитро Вадимович,

аспірант кафедри медичної і біологічної фізики та інформатики,

Національний медичний університет імені О.О. Богомольця

ORCID: 0009-0000-3754-3349

Гриценко Оксана Анатоліївна,

старший викладач кафедри описової та клінічної анатомії,

Національний медичний університет

ORCID: 0000-0001-8830-4997

У статті досліджується проблема застосування штучного інтелекту (ШІ) в медичній освіті в контексті етики та академічної доброчесності. Актуальність теми зумовлена активною цифровізацією освітнього середовища та широким впровадженням інтелектуальних систем у підготовку майбутніх медичних фахівців. Проаналізовано основні напрями використання ШІ в освітньому процесі, зокрема персоналізацію навчання, симуляційні технології, автоматизоване оцінювання та підтримку наукових досліджень.

Визначено ключові етичні виклики, пов'язані із застосуванням ШІ: проблема відповідальності, непрозорість алгоритмів, ризики порушення конфіденційності та зниження рівня критичного мислення здобувачів освіти. Особливу увагу приділено питанням академічної доброчесності, включаючи ризики плагіату, некоректного використання згенерованого контенту та необхідність забезпечення достовірності результатів досліджень.

Проаналізовано нормативно-правове регулювання, зокрема Закон України «Про академічну доброчесність» [3] та регуляторні документи щодо впровадження ШІ в Україні [4].

Запропоновано шляхи інтеграції принципів етики ШІ в медичну освіту: міждисциплінарний підхід, використання кейс-методів, впровадження освітніх політик щодо використання ШІ та розвиток культури академічної доброчесності.

Ключові слова: штучний інтелект, медична освіта, етика, академічна доброчесність, біоетика, цифрова грамотність.

Hololobova Kateryna, Zolotov Dmytro, Hrytsenko Oksana. Application of artificial intelligence in medical education: ethics and academic integrity

The article examines the issue of applying artificial intelligence (AI) in medical education in the context of ethics and academic integrity. The relevance of the topic is обусловлена the active digitalization of the educational environment and the widespread implementation of intelligent systems in the training of future healthcare professionals. The main directions of AI use in the educational process are analyzed, including personalized learning, simulation technologies, automated assessment, and support for scientific research.

Key ethical challenges associated with the use of AI are identified, including issues of responsibility, lack of algorithm transparency, risks to confidentiality, and the potential decline in students' critical thinking skills. Particular attention is paid to issues of academic integrity, including the risks of plagiarism, improper use of AI-generated content, and the need to ensure the reliability of research results.

The regulatory framework is analyzed, in particular the Law of Ukraine "On Academic Integrity"[3] and policy documents concerning the implementation of AI in Ukraine [4].

The article proposes ways to integrate AI ethics principles into medical education, including an interdisciplinary approach, the use of case-based methods, the implementation of institutional policies on AI usage, and the development of a culture of academic integrity.

Key words: artificial intelligence, medical education, ethics, academic integrity, bioethics, digital literacy.

Вступ. Сучасна медична освіта стрімко трансформується під впливом цифрових технологій, серед яких особливе місце займає штучний інтелект (ШІ). Його застосування охоплює широкий спектр освітніх практик - від аналізу великих масивів медичних даних, підтримки клінічного мислення та прийняття рішень до створення інтерактивних навчальних середовищ, віртуальних симуляторів і адаптивних освітніх платформ. Завдяки цим можливостям ШІ сприяє персоналізації навчання, підвищенню ефективності засвоєння знань та розвитку професійних компетентностей майбутніх лікарів [6, 11, 12, 13].

Водночас інтеграція ШІ в освітній процес не лише відкриває нові перспективи, але й актуалізує низку складних етичних викликів. Серед них особливу увагу привертають питання відповідальності за результати навчання та використання автоматизованих рішень, забезпечення достовірності та наукової обґрунтованості інформації, а також дотримання принципів академічної доброчесності [5, 8]. Застосування генеративних моделей і автоматизованих систем створює ризики некритичного сприйняття інформації, зниження рівня самостійності здобувачів освіти та появи нових форм академічної недоброчесності.

Крім того, використання ШІ у медичній освіті пов'язане з необхідністю врахування таких аспектів, як захист персональних даних, прозорість алгоритмів, запобігання упередженості у прийнятті рішень та забезпечення етичного контролю за застосуванням технологій. У цьому контексті особливого значення набуває формування у майбутніх фахівців здатності критично оцінювати результати роботи інтелектуальних систем, усвідомлювати їхні обмеження та відповідально використовувати їх у професійній діяльності.

Як підкреслюється у наукових дослідженнях, формування етичних і наукових компетентностей, зокрема критичного мислення, відповідальності за результати діяльності та дотримання принципів академічної доброчесності, є ключовою умовою підготовки конкурентоспроможних фахівців у сфері охорони здоров'я та соціального забезпечення [5].

У зв'язку з цим виникає потреба у системному переосмисленні підходів до організації освітнього процесу, що передбачає інтеграцію етичних засад використання штучного інтелекту, розробку відповідних освітніх політик та формування культури відповідального використання цифрових технологій у медичній освіті.

Мета статті – аналіз етичних аспектів використання штучного інтелекту в медичній освіті

та визначення шляхів забезпечення академічної доброчесності в умовах цифровізації.

Постановка проблеми. Стрімкий розвиток цифрових технологій та активне впровадження штучного інтелекту (ШІ) зумовлюють глибоку трансформацію сучасного суспільства, зокрема освітньої та медичної сфер. Формується нове цифрове середовище, у якому інтелектуальні системи розширюють можливості навчання, забезпечують доступ до великих обсягів інформації, сприяють персоналізації освітнього процесу та підвищують ефективність підготовки фахівців. У медичній освіті ШІ використовується для аналізу клінічних даних, моделювання професійних ситуацій, підтримки прийняття рішень та розвитку практичних навичок майбутніх лікарів.

Водночас цифровізація та впровадження ШІ породжують нові виклики, пов'язані з етикою та академічною доброчесністю. Зокрема, зростає ризик неконтрольованого використання генеративних систем для виконання навчальних завдань, що може призводити до зниження рівня самостійності здобувачів освіти, формального засвоєння знань та поширення нових форм академічної недоброчесності. Крім того, виникають проблеми достовірності інформації, відповідальності за результати діяльності, прозорості алгоритмів і дотримання принципів конфіденційності при роботі з медичними даними.

Особливої актуальності ці питання набувають у сфері медичної освіти, де майбутні фахівці працюватимуть з високочутливою інформацією, прийматимуть рішення, що впливають на життя та здоров'я пацієнтів, і використовуватимуть цифрові інструменти, включаючи системи штучного інтелекту. Недостатній рівень етичної підготовки та цифрової грамотності може призвести до неправильного використання технологій, помилкових рішень та втрати довіри до медичної науки.

Здобувачі вищої освіти активно інтегровані в цифрове освітнє середовище, використовуючи навчальні платформи, онлайн-сервіси та інструменти штучного інтелекту. Однак відсутність чітких правил їх застосування, недостатній рівень усвідомлення етичних ризиків та обмежень ШІ створюють передумови для порушення принципів академічної доброчесності та формування залежності від автоматизованих рішень.

Проблематика етичного використання штучного інтелекту та дотримання академічної доброчесності є однією з ключових у сучасній медичній освіті. Незважаючи на активне впровадження цифрових технологій, питання формування відповідальної поведінки здобувачів освіти, розви-

тку критичного мислення та здатності оцінювати результати роботи ШІ залишаються недостатньо дослідженими.

Таким чином, виникає необхідність системного аналізу етичних аспектів застосування штучного інтелекту в медичній освіті, виявлення основних ризиків та розробки ефективних підходів до забезпечення академічної доброчесності. Це є важливим кроком до формування безпечного освітнього середовища, розвитку професійної відповідальності майбутніх медичних працівників та забезпечення якості підготовки фахівців в умовах цифрової трансформації системи охорони здоров'я.

Аналіз джерел. Проблематика застосування штучного інтелекту в медичній освіті в контексті етики та академічної доброчесності є предметом активного наукового дискурсу як в Україні, так і у світовому освітньому просторі. Сучасні дослідження охоплюють питання інтеграції цифрових технологій у навчальний процес, формування цифрових і етичних компетентностей, а також ризики, пов'язані з використанням інтелектуальних систем [6,7, 11, 12, 13].

У матеріалах освітніх програм і курсів підвищення кваліфікації, зокрема платформи Profosvita [1], наголошується на важливості розвитку цифрової грамотності та відповідального використання інформаційних технологій у професійній діяльності. Зазначається, що ефективно використання ШІ в освіті можливе лише за умови поєднання технологічних навичок із критичним мисленням та дотриманням етичних норм.

Рекомендації щодо етичного використання штучного інтелекту в освіті [2] акцентують увагу на необхідності забезпечення прозорості алгоритмів, захисту персональних даних, недопущення дискримінації та формування відповідального ставлення до використання цифрових інструментів. У цих документах підкреслюється, що штучний інтелект має використовуватися як допоміжний інструмент, а не як заміна самостійної інтелектуальної діяльності здобувачів освіти.

Важливим аспектом дослідження є нормативно-правове забезпечення академічної доброчесності. Закон України «Про академічну доброчесність» [3] визначає основні принципи наукової діяльності, зокрема чесність, прозорість, відповідальність за результати досліджень і коректне використання джерел. У контексті застосування ШІ ці положення набувають нового значення, оскільки виникає потреба регулювання використання генеративних моделей та автоматизованих систем у навчанні та науковій роботі.

У «Білій книзі з регулювання штучного інтелекту в Україні» [4] визначено стратегічні напрями розвитку та впровадження ШІ, зокрема принципи безпечності, підзвітності, етичності та орієнтації на людину. Документ підкреслює необхідність формування правових і етичних механізмів контролю за використанням інтелектуальних систем, що є актуальним і для сфери освіти.

Окрему увагу у наукових дослідженнях приділено формуванню біоетичної та академічної компетентності майбутніх фахівців у сфері охорони здоров'я. Зокрема, підкреслюється важливість розвитку критичного мислення, здатності до аналізу етичних дилем та дотримання принципів академічної доброчесності як основи професійної діяльності медичного працівника.

Незважаючи на наявність значної кількості досліджень, питання інтеграції етичних принципів використання штучного інтелекту в медичну освіту залишаються недостатньо розробленими. Потребують подальшого вивчення механізми забезпечення академічної доброчесності в умовах використання генеративних технологій, а також методи формування відповідальної цифрової поведінки здобувачів освіти.

Таким чином, аналіз наукових джерел свідчить про актуальність дослідження та необхідність комплексного підходу до вивчення етичних аспектів застосування штучного інтелекту в медичній освіті.

Виклад основного матеріалу. Впровадження ШІ в медичну освіту вимагає чіткого визначення та систематизації етичних принципів, які мають керувати цим процесом [14]. Необхідно забезпечити прозорість застосування алгоритмів ШІ та підзвітність результатів, отриманих за допомогою цих технологій. Це означає, що механізми роботи ШІ-систем повинні бути зрозумілими, а рішення, що базуються на їхніх рекомендаціях, мають надаватися верифікації та людській інтерпретації.

Важливою є концепція етичного застосування ШІ як інструменту, що доповнює, а не замінює людські навички, зокрема емпатію, судження та здатність до комплексного розуміння пацієнта. ШІ може автоматизувати рутинні завдання та аналізувати великі дані, але людські фахівці залишаються незамінними у випадках, що вимагають міжособистісних стосунків, етичного судження та розуміння складних ситуацій. Майбутнє полягає у розумній співпраці між людиною та машиною, де ШІ служить потужним інструментом для розширення та підтримки людських навичок.

ШІ відкриває нові можливості для підготовки медичних фахівців [11, 12, 13, 15], зокрема:

- персоналізація навчального процесу;
- моделювання клінічних випадків;
- автоматизація оцінювання знань;
- підтримка наукових досліджень.

Це сприяє підвищенню ефективності навчання та розвитку професійних компетентностей.

Водночас, вкрай важливою є формування цифрової етики для викладачів та здобувачів освіти у медичній сфері. Це включає навчання розумінню потенційних упереджень та обмежень алгоритмів ШІ, а також розвитку навичок етичного використання цих технологій у професійній діяльності. Навчальні програми медичних ЗВО мають бути оновлені для включення ШІ-грамотності, принципів науки про дані та етичних аспектів ШІ в клінічній практиці [12, 13].

Використання ШІ супроводжується рядом етичних проблем (Рис. 1): визначення відповідальності за результати, непрозорістю алгоритмів ШІ, ризик витоку даних та залежністю від технологій.

Застосування генеративних технологій ШІ у науково-дослідній та навчальній діяльності створює значні ризики для академічної доброчесності. Вони ставлять під сумнів традиційні принципи авторства, самостійності та точності результатів через автоматизоване створення контенту. Якщо студент використовує ШІ для написання роботи, виникає питання, наскільки ця робота є результатом його власної інтелектуальної праці, а не просто перефразованим контентом, згенерованим машиною.

Етична дилема співтворчості людини та ШІ проявляється у розмиванні меж інтелектуальної

власності в академічних роботах. Коли ШІ створює текст, зображення чи аналітичні матеріали, хто є справжнім автором? Це може призвести до проблем з плагіатом, самоплагіатом або фабрикацією, які стають складнішими для виявлення, ніж раніше[17] [18]. Потреба у переосмисленні поняття академічної доброчесності як динамічної системи цінностей, що мусить враховувати технологічні зміни, є очевидною.

Академічна доброчесність є основою наукової діяльності та довіри до результатів досліджень (Рис. 2). Використання генеративних моделей без належного контролю може сприяти новим формам академічної недоброчесності.

Ефективними підходами до формування етичної компетентності (Рис. 3) майбутніх медичних фахівців, що включає критичне мислення, цифрову грамотність, усвідомлення етичних ризиків та прийняття відповідальних рішень, є: кейс-метод, рольові ігри та міждисциплінарне навчання, оскільки вони забезпечують інтеграцію теоретичних знань із практичними навичками та сприяють розвитку критичного мислення, відповідальності й цифрової грамотності.

Кейс-метод є ефективним завдяки тому, що базується на аналізі реальних або змодельованих професійних ситуацій. Він дозволяє студентам застосовувати теоретичні знання до конкретних клінічних чи дослідницьких кейсів, що наближені до реальної медичної практики. Такий підхід сприяє розвитку аналітичного мислення, уміння оцінювати ризики, приймати обґрунтовані рішення та враховувати етичні наслідки своїх дій. Крім того, кейс-метод формує здатність пра-

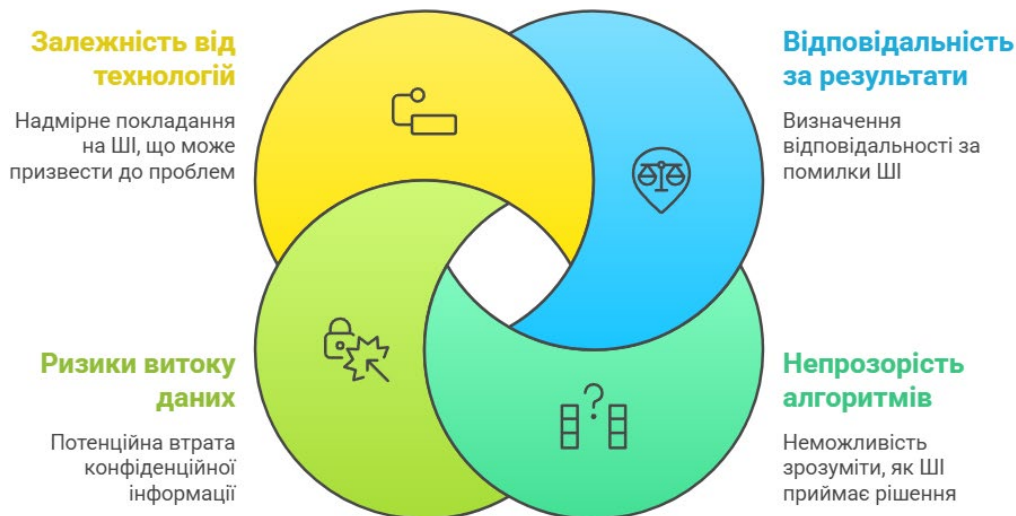

Рис. 1. Етичні виклики застосування ШІ

цювати з неоднозначною інформацією, що є особливо важливим в умовах використання штучного інтелекту.

Рольові ігри забезпечують моделювання професійної взаємодії у безпечному навчальному середовищі. У процесі виконання різних ролей (лікаря, пацієнта, дослідника, етичного комітету) студенти отримують можливість розглянути

проблему з різних позицій, що сприяє розвитку емпатії, комунікативних навичок та етичної рефлексії. Такий метод дозволяє глибше усвідомити моральні дилеми, які виникають у медичній практиці, а також навчитися приймати рішення в умовах невизначеності та відповідальності.

Міждисциплінарне навчання є особливо важливим у контексті сучасної медичної освіти,

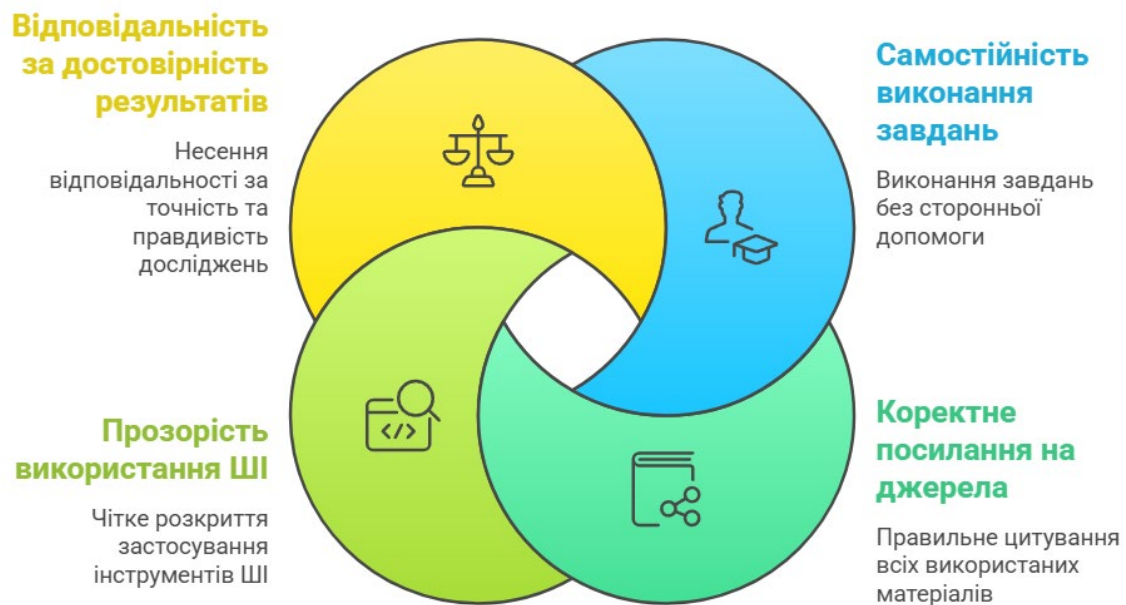

Рис. 2. Академічна доброчесність у цифровому середовищі

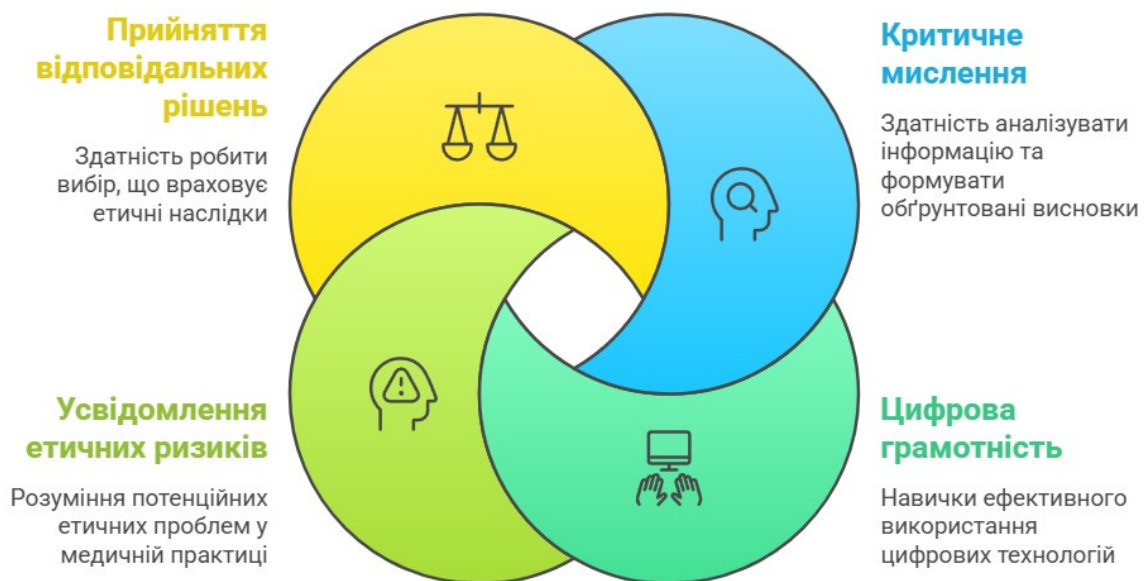

Рис. 3. Формування етичної компетентності

оскільки поєднує знання з медицини, етики, права, інформаційних технологій та соціальних наук. Це дозволяє сформувати цілісне бачення складних проблем, пов'язаних із використанням штучного інтелекту, включаючи правові, соціальні та етичні аспекти. Такий підхід сприяє розвитку системного мислення, здатності до міжпрофесійної комунікації та прийняття комплексних рішень.

Для забезпечення ефективного, безпечного та етичного використання штучного інтелекту в медичній освіті доцільно впроваджувати комплекс взаємопов'язаних стратегій, спрямованих на формування відповідального освітнього середовища. Розробка політик використання ШІ в закладах вищої освіти (ЗВО) є базовою умовою системного впровадження інтелектуальних технологій. Такі політики мають визначати чіткі правила та межі застосування ШІ в освітньому процесі, зокрема щодо виконання навчальних завдань, проведення наукових досліджень та оцінювання результатів навчання. Важливо передбачити вимоги до прозорості використання ШІ, обов'язковість зазначення інструментів, які використовуються, а також механізми контролю за дотриманням академічної доброчесності. Наявність інституційних політик дозволяє мінімізувати ризики зловживань та забезпечує єдині стандарти для всіх учасників освітнього процесу.

Впровадження курсів з етики ШІ є необхідним для формування у здобувачів освіти системного розуміння можливостей і обмежень ШІ. Такі курси мають охоплювати питання алгоритмічної справедливості, прозорості, відповідальності, захисту персональних даних, а також аналіз етичних дилем, що виникають при використанні ШІ у медицині. Доцільним є включення практичних компонентів, зокрема аналізу кейсів, що дозволяє студентам навчитися приймати обґрунтовані рішення в реальних або наближених до реальності ситуаціях.

Підвищення кваліфікації викладачів є ключовим фактором успішної інтеграції етики ШІ в освітній процес. Викладачі повинні володіти не лише предметними знаннями, а й розуміти принципи роботи штучного інтелекту, його мож-

ливості та ризики. Професійний розвиток може включати тренінги, семінари, онлайн-курси та участь у міждисциплінарних проєктах. Це дозволяє викладачам ефективно інтегрувати інструменти ШІ у навчання, формувати у студентів критичне ставлення до технологій та забезпечувати дотримання етичних стандартів.

Формування культури академічної доброчесності є фундаментальним елементом у контексті використання ШІ. Йдеться про створення освітнього середовища, у якому цінуються чесність, відповідальність, прозорість і повага до інтелектуальної власності. Це передбачає не лише нормативне регулювання, але й системну виховну роботу: обговорення етичних питань, розвиток навичок самостійної роботи, заохочення до критичного мислення та рефлексії. Важливо також формувати усвідомлення того, що використання ШІ не звільняє здобувача освіти від відповідальності за результати своєї діяльності.

Висновки. Застосування штучного інтелекту в медичній освіті є перспективним напрямом розвитку, який потребує комплексного підходу до вирішення етичних проблем.

Дотримання принципів академічної доброчесності, формування етичної культури та розвиток критичного мислення є ключовими умовами ефективного використання ШІ.

Інтеграція етики штучного інтелекту в освітній процес сприятиме підготовці фахівців, здатних відповідально використовувати сучасні технології та забезпечувати якість медичної науки.

Поєднання зазначених методів створює ефективне освітнє середовище, у якому студенти не лише засвоюють знання, а й формують ключові компетентності - критичне мислення, усвідомлення етичних ризиків, цифрову грамотність та здатність приймати відповідальні рішення, що є необхідними для майбутньої професійної діяльності в умовах цифровізації медицини.

Впровадження зазначених стратегій сприяє формуванню цілісного підходу до використання штучного інтелекту в медичній освіті, що поєднує технологічні можливості з етичними принципами та забезпечує підготовку фахівців, здатних відповідально діяти в умовах цифрової трансформації.

Список літератури:

1. Матеріали курсу Profosvita. URL: <https://profosvita.online>
2. Ukrainian State University Library. (n.d.). *Рекомендації щодо етичного використання ШІ в освіті*. <https://lib.udu.edu.ua>
3. Верховна Рада України. (2025). *Закон України «Про академічну доброчесність»*. <https://zakon.rada.gov.ua>
4. Міністерство цифрової трансформації України. (2024). *Біла книга з регулювання штучного інтелекту в Україні*. <https://backend.hromada.gov.ua>

5. Гололобова К. О., Кучеренко І. І. ФОРМУВАННЯ БІОЕТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У МАЙБУТНІХ ДОКТОРІВ ФІЛОСОФІЇ: ВИКЛИКИ ТА СТРАТЕГІЇ. *Медицина та фармація: освітні дискурси*, 2026. (1), 76–82. <https://doi.org/10.32782/eddiscourses/2026-1-11>
6. Лимар Л. В., Виговська О. В., Кучеренко І. І., Бурлака Є. А. ФОРМУВАННЯ НОВОЇ ПАРАДИГМИ ЦИФРОВОЇ КУЛЬТУРИ ВИКЛАДАЧІВ: З ДОСВІДУ КУРСУ ТТТ (TRAIN THE TRAINERS) У МЕДИЧНОМУ ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ. *Медицина та фармація: освітні дискурси*, 2025. (3), 49–54. <https://doi.org/10.32782/eddiscourses/2025-3-7>
7. Kucherenko I. I., Mykytenko P. V., Gruziova T. S., Chebotarenko A. H., Zolotov D. V., Hololobova K. O. RESEARCH OF READINESS FOR THE APPLICATION OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN MEDICAL EDUCATION. *Clinical and Preventive Medicine*, 2025. (4), 86–92. <https://doi.org/10.31612/2616-4868.4.2025.11>
8. Hololobova K. O., Hrytsenko O. A., Kucherenko I. I. Motivating academic integrity: utilizing information resources in medical education. *Wiadomości Lekarskie*, 2025. (5), 1091–1098. <https://doi.org/10.36740/WLek/205376>
9. Кучин, Ю. Л., Власенко, О. М., Кучеренко, І. І., Микитенко, П. В., & Мельник, О. М. (2024). Аналіз нормативно-правових актів щодо актуальних питань підготовки фахівців галузі охорона здоров'я та соціальне забезпечення: виклики та перспективи. *Наукові записки*, (158), 55–69.
10. Terentiyk V. H., Mykytenko P. V., Vlasenko O. M., Matukova D. G., Kucherenko I. I. Formation of digital competence in the medical educational environment. *Wiadomosci lekarskie* (Warsaw, Poland: 1960). 2025. 78(5). P. 1106–1111. doi: 10.36740/WLek/205381
11. Терентюк В. Г., Кучеренко І. І., Матукова-Ярига Д. Г. Роль та значення розвитку цифрових компетентностей працівників охорони здоров'я, здобувачів медичної та фармацевтичної освіти та науково-педагогічних працівників закладів вищої медичної освіти в умовах цифровізації та цифрової трансформації охорони здоров'я. *Медицина та фармація: освітні дискурси*. 2024. (3). С. 105–110. doi: 10.32782/eddiscourses/2024-3-15
12. Терентюк В. Г., Матукова-Ярига Д. Г., Кучеренко І. І. Цифрова освіта як невід'ємна складова цифрової трансформації охорони здоров'я. Scientific and pedagogical intership “The impact of digitalization on higher medical education”. 2024. URL: <http://ir.librarynmu.com/handle/123456789/12115>
13. Шевченко, В. Г., Муравйов, П. Т., & Кравець, К. В. (2025). *Етика використання штучного інтелекту у вищій медичній освіті*. <https://doi.org/10.11603/m.2414-5998.2025.1.15381>
14. Як штучний інтелект формує майбутнє медичної освіти ... URL: <https://ua.linkedin.com/pulse/how-artificial-intelligence-shaping-future-medical-education-rao-dfffc?tl=uk>
15. Carn-Bennett, E. (2025, May 21). *Artificial intelligence in healthcare simulation*. HealthySimulation. URL: <https://www.healthysimulation.com/uk/%D1%81%D0%B8%D0%BC%D1%83%D0%BB%D1%8F%D1%86%D1%96%D1%8F-%D0%BE%D1%85%D0%BE%D1%80%D0%BE%D0%BD%D0%B8-%D0%B7%D0%B4%D0%BE%D1%80%D0%BE%D0%B2%27%D1%8F-%D0%B7%D0%B0-%D0%B4%D0%BE%D0%BF%D0%BE%D0%BC%D0%BE%D0%B3%D0%BE%D1%8E-%D1%88%D1%82%D1%83%D1%87%D0%BD%D0%BE%D0%B3%D0%BE-%D1%96%D0%BD%D1%82%D0%B5%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%82%D1%83/>
16. Kharkiv International Medical University Library. (n.d.). Artificial intelligence in medical education. URL: <https://www.khimu-library.com.ua/ai-med/>
17. Loban G., Faustova M., Chumak Y. Академічна доброчесність як важливий елемент системи підвищення якості освіти. *Актуальні проблеми сучасної медицини: Вісник Української медичної стоматологічної академії*, 2023. 23(2.2), 91–95. <https://doi.org/10.31718/2077-1096.23.2.2.91>
18. Проданова Л. В. (n.d.). *Самоплагіат в контексті порушень академічної доброчесності*. <https://doi.org/10.36059/978-966-397-345-6-166>

References:

1. Materialy kursu Profosvita. Retrieved from: <https://profosvita.online>
2. Ukrainian State University Library. (n.d.). Rekomendatsii shchodo etychnoho vykorystannia ShI v osviti. Retrieved from: <https://lib.udu.edu.ua>
3. Verkhovna Rada Ukrainy. (2025). Zakon Ukrainy «Pro akademichnu dobrochesnist». Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua>
4. Ministerstvo tsyfrovoy transformatsii Ukrainy. (2024). Bila knyha z rehuliuвання shtuchnoho intelektu v Ukraini. Retrieved from: <https://backend.hromada.gov.ua>
5. Hololobova, K. O., & Kucherenko, I. I. (2026). Formuvannya bioetychnoi kompetentnosti u maibutnikh doktoriv filosofii: vyklyky ta stratehii. *Medytsyna ta farmatsiia: osvitni dyskursy*, (1), 76–82. <https://doi.org/10.32782/eddiscourses/2026-1-11>
6. Lymar, L. V., Vyhovska, O. V., Kucherenko, I. I., & Burlaka, Ye. A. (2025). Formuvannya novoi paradyhmy tsyfrovoy kultury vykladachiv: z dosvidu kursu TTT (Train the Trainers) u medychnomu zakladi vyshchoi osvity. *Medytsyna ta farmatsiia: osvitni dyskursy*, (3), 49–54. <https://doi.org/10.32782/eddiscourses/2025-3-7>
7. Kucherenko, I. I., Mykytenko, P. V., Gruziova, T. S., Chebotarenko, A. H., Zolotov, D. V., & Hololobova, K. O. (2025). Research of readiness for the application of artificial intelligence in medical education. *Clinical and Preventive Medicine*, (4), 86–92. <https://doi.org/10.31612/2616-4868.4.2025.11>
8. Hololobova, K. O., Hrytsenko, O. A., & Kucherenko, I. I. (2025). Motivating academic integrity: utilizing information resources in medical education. *Wiadomości Lekarskie*, (5), 1091–1098. <https://doi.org/10.36740/WLek/205376>

9. Kuchyn, Yu. L., Vlasenko, O. M., Kucherenko, I. I., Mykytenko, P. V., & Melnyk, O. M. (2024). Analiz normatyvno-pravovykh aktiv shchodo aktualnykh pytan pidhotovky fakhivtsiv haluzi okhorona zdorovia ta sotsialne zabezpechennia: vyklyky ta perspektyvy. *Naukovi zapysky*, (158), 55–69.
10. Terentiyk, V. H., Mykytenko, P. V., Vlasenko, O. M., Matukova, D. H., & Kucherenko, I. I. (2025). Formation of digital competence in the medical educational environment. *Wiadomosci Lekarskie*, 78(5), 1106–1111. <https://doi.org/10.36740/WLek/205381>
11. Terentiuk, V. H., Kucherenko, I. I., & Matukova-Yaryha, D. H. (2024). Rol ta znachennia rozvytku tsyfrovyykh kompetentnosti pratsivnykiv okhorony zdorovia, zdobuvachiv medychnoi ta farmatsevtichnoi osvity ta naukovopedahohichnykh pratsivnykiv zakladiv vyshchoi medychnoi osvity v umovakh tsyfrovizatsii ta tsyfrovoy transformatsii okhorony zdorovia. *Medytsyna ta farmatsiia: osvithi dyskursy*, (3), 105–110. <https://doi.org/10.32782/eddiscourses/2024-3-15>
12. Terentiuk, V. H., Matukova-Yaryha, D. H., & Kucherenko, I. I. (2024). Tsyfrova osvita yak nevidiemna skladova tsyfrovoy transformatsii okhorony zdorovia. Scientific and pedagogical internship “The impact of digitalization on higher medical education”. Retrieved from: <http://ir.library.nmu.com/handle/123456789/12115>
13. Shevchenko, V. H., Muraviov, P. T., & Kravets, K. V. (2025). Etyka vykorystannia shtuchnoho intelektu u vyshchii medychnii osviti. <https://doi.org/10.11603/m.2414-5998.2025.1.15381>
14. Yak shtuchnyi intelekt formuie maibutnie medychnoi osvity. Retrieved from: <https://ua.linkedin.com/pulse/how-artificial-intelligence-shaping-future-medical-education-rao-dfff?tl=uk>
15. Carn-Bennett, E. (2025, May 21). Artificial intelligence in healthcare simulation. HealthySimulation. Retrieved from: <https://www.healthysimulation.com>
16. Kharkiv International Medical University Library. (n.d.). Artificial intelligence in medical education. Retrieved from: <https://www.khimu-library.com.ua/ai-med/>
17. Loban, H., Faustova, M., & Chumak, Y. (2023). Akademichna dobrochesnist yak vazhlyvyi element systemy pidvyshchennia yakosti osvity. *Aktualni problemy suchasnoi medytsyny*, 23(2.2), 91–95. <https://doi.org/10.31718/2077-1096.23.2.2.91>
18. Prodanova, L. V. (n.d.). Samoplaiat v konteksti porushen akademichnoi dobrochesnosti. <https://doi.org/10.36059/978-966-397-345-6-166>

Дата першого надходження статті до видання: 20.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 20.04.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 28.05.2026